

Anadolu Psikiyatri Dergisi'nden / Editorial

PSİKİYATRİK EPİDEMİYOLOJİ

Son yıllarda hem biyolojik psikiyatride, hem de beyin görüntüleme alanlarında önemli gelişmeler olmuştur. Bu gelişmeler uygulamaya yansırken, bazı alanlar geri planda kalmıştır. Bunlardan biri de, psikiyatrik epidemiyolojidir. Psikiyatrik epidemiyoloji psikiyatri uygulamalarına temel veriler sunduğu için, ulusal ruh sağlığı programlarını planlama, risk etkenlerini ve risk gruplarını belirleme, risk grupları için önlem alma, etiyolojik etkenleri belirleme gibi konularda önemlidir.¹ Hayvan araştırmaları ve istatistik de birlikte düşünüldüğünde *Comprehensive Textbook of Psychiatry*'de uzun bir bölüm ayrıldığı görülür.²

Psikiyatrik epidemiyolojik çalışmalar çok zaman ve para gerektirdiği için yapılması güçtür, klinisyenlerin ilgisini daha az çekmektedir. Konunun öneminden dolayı *Acta Psychiatrica Scandinavica*'nın 119. cildinin 2. sayısının Editorial bölümü Jules Angst'a ayrılmıştır: *Psikanalizden epidemiyolojiye: Otobiyografik notlar*. Angst epidemiyologlarla (Michael Shepherd ve John Wing) ilk olarak 1965'te karşılaştığında konuya ne kadar uzak olduğunu fark eder. O yıllarda İsviçre'ye ait hiçbir epidemiyolojik veri yoktur. Daha sonra epidemiyoloji serüvenini uzun uzun anlatır.³

Ülkemizde de birçok klinisyen epidemiyolojiye uzaktır. Bu nedenle Türkiye Psikiyatri Derneği Psikiyatrik Epidemiyoloji Bilimsel Çalışma Birimi çalışmalarını artırmıştır. 44. Ulusal Psikiyatri Kongresi'nde bu çalışmaları görebileceğiz.

PSYCHIATRIC EPIDEMIOLOGY

In recent years, there has been prominent progress both in biological psychiatry and brain imaging fields. Some of this progress has been reflected on the scientific practice whereas the others took a backseat. Psychiatric epidemiology is one of those taking a backseat now. Psychiatric epidemiology is important because it provides the basic data for psychiatric practice. Its significance is most prominent in the issues such as National Mental Health Program planning, determination of risk factors and groups, the prevention for risk groups and identification of the etiological factors.¹ When animal researches and statistics are considered all together, the *Comprehensive Textbook of Psychiatry* included a large section for psychiatric epidemiology, a clear indication of its importance in the eyes of psychiatric community.²

Psychiatric epidemiological studies are quite difficult to conduct as clinicians should spare longer periods and marked financial support is needed. These factors lead a decrease in the number of clinicians dealing with epidemiological studies. Because of the importance of the subject, *Acta Psychiatrica Scandinavica* allocated the editorial section of one of its recent issues to Jules Angst (volume 119, issue 2: *From psychoanalysis to epidemiology: autobiographical notes*), an outstanding psychiatric researcher in epidemiology. Angst had his first contact with epidemiologists (Michael Shepherd and John Wing) in 1965 and he noted that at that time, he was far too much of a clinician to recognize the importance of epidemiological studies. He also added that Switzerland had no epidemiological studies comparable with those carried out in England at that period. Later in his editorial article, he quoted his scientific adventures in epidemiology in detail.³

Many clinicians in our country stand far away from researches in psychiatric epidemiology. Therefore, Turkey Psychiatric Association Scientific Section of the Psychiatric Epidemiology decided to support the studies on the issue and speed up their progress. We are hoping to observe the first fruits of these works at the 45th National Congress of Psychiatry.

Prof.Dr. Orhan DOĞAN

REFERENCES

1. Doğan O. Psikiyatrik epidemiyoloji ve önemi. O Doğan (Ed.), *Psikiyatrik Epidemiyoloji*. İzmir, Ege Psikiyatri Yayınları, 2002, s.7-14.
2. Sadock BJ, Sadock VA (Eds.). *Comprehensive Textbook of Psychiatry*. H Aydın, A Bozkurt (Çev. Eds.), eighth ed., Ankara, Güneş Kitabevi, 2007.
3. Angst J. *From psychoanalysis to epidemiology: autobiographical notes*. *Acta Psychiatr Scand* 2009; 119:87-97.